

MOJA PARAFIA

Nr: 579
23/04/2006

II Niedziela Wielkanocna • ROK B

Ewangelia J 20, 19 – 31

Następnie rzekł do Tomasza: Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym. Tomasz Mu odpowiedział: Pan Mój i Bóg mój!

Spotkać Jezusa!

Tomasz nie był łatwowierny! Tam, gdzie chodzi o wszystko, nie wystarcza wiara niejako z drugiej ręki, wiara obiegowa. Wątpień Tomasza nie są w stanie usunąć słowa pouczeń. Usuwa je dopiero spotkanie realne, przeżyte, namacalne.

Drogi Przyjacielu! Takie spotkanie sprawiło, że Tomasz poniósł Dobrą Nowinę aż do Indii. Nam pozostaje spotkanie z Chrystusem w Eucharystii i w Jego Słowie. Czy nie uciekam przed nimi? Czy ich nie zaniedbuję?

Ks. Sylwester

Kalendarz liturgiczny

23 kwietnia 2006r. – NIEDZIELA

Imieniny: Wojciecha, Jerzego, Gerarda, Idziego, Heleny
LITURGIA SŁOWA:
Dz 4, 32 – 35, Psalm 118
1 J 5, 1 – 6
EWANGELIA: J 20, 19 – 31

24 kwietnia 2006 r. – PONIEDZIAŁEK

Uroczystość św. Wojciecha
Imieniny: Jerzego, Grzegorza, Horacego, Debory, Aleksandra
LITURGIA SŁOWA:
Dz 1, 3 – 8, Psalm 126
Flp1, 20c – 30
EWANGELIA: J 12, 24 – 26

25 kwietnia 2006 r. – WTOREK

Imieniny: Marka, Jarosława, Radociecha
LITURGIA SŁOWA:
1 P 5, 5b – 14, Psalm 89
EWANGELIA: Mk 16, 15 – 20

26 kwietnia 2006 r. – ŚRODA

Imieniny: Marii, Marzeny, Marcelina, Aureliusza, Erwiny
LITURGIA SŁOWA:
Dz 5, 17 – 26, Psalm 34
EWANGELIA: J 3, 16 – 21

27 kwietnia 2006r. – CZWARTEK

Imieniny: Felicji, Zyty, Teofila, Józefa, Piotra, Andrzeja, Kastora
LITURGIA SŁOWA:
Dz 5, 27 – 33
Psalm 34
EWANGELIA: J 3, 31 – 36

28 kwietnia 2006 r. – PIĄTEK

Imieniny: Ludwika, Piotra, Walerii, Witalisa, Teodory, Pawła
LITURGIA SŁOWA:
Dz 5, 34 – 42
Psalm 27
EWANGELIA: J 6, 1 – 15

29 kwietnia 2006 r. – SOBOTA

Imieniny: Katarzyny, Ryty, Roberta, Angeliny
LITURGIA SŁOWA:
1 J 1, 5 – 2, 2
Psalm 103
EWANGELIA: Mt 11, 25 – 30

Wiara żyje, gdy ją przekazujemy innym, wiara wzrasta, gdy się nią dzielimy. Wiara dzielona jest pomnożoną wiarą.

Z okazji imienin, Księdzu Markowi Kujawskiemu życzymy opieki Matki Bożej Królowej Apostołów, wielu potrzebnych łask Bożych, Darów Ducha Świętego oraz dużo siły potrzebnej w posłudze duszpasterskiej przy hospicjum. Redakcja

Naszemu współredaktorowi Markowi Gosowi z okazji zbliżających się imienin życzymy dużo zdrowia, radości, opieki Matki Bożej, spełnienia marzeń oraz uśmiechu na każdy dzień życia. Redakcja

MYŚL TYGODNIA:

Nawet, jeśli kochacie wątpienie, nie chwalcie wątpienia, które staje się zwątpieniem.
Bertolt Brecht

Święto Bożego Miłosierdzia

Czynić miłosierdzie!...

Wieczorem, kiedy byłam w celi, ujrzałam Pana Jezusa ubranego w szacie białej. Jedna ręka wzniesiona do błogosławieństwa, a druga dotykała szaty na piersiach. Z uchylenia szaty na piersiach wychodziły dwa promienie, jeden czerwony, a drugi biały. W milczeniu wpatrywałam się w Pana, dusza moja była przejęta bojaźnią, ale i radością wielką. Po chwili powiedział mi Jezus: „Wymaluj obraz według rysunku, który widzisz, z podpisem: Jezu ufam Tobie. Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w kaplicy waszej i na całym świecie”. (Dzienniczek, 47).

Wbieżącym roku, 22 lutego, minęła 75. rocznica wydarzenia opisywanego przez św. Siostrę Faustynę. W ciągu tego czasu wizerunek Jezusa, który zobaczyła święta, stał się chyba najbardziej popularną współczesną ikoną Chrystusa, czczoną na całym świecie. Obraz ten wzbudza zaufanie do Jezusa i wzmacnia pragnienie upodobnienia się do Niego, tak jak wyraziła to Faustyna w swojej modlitwie: Pragnę się cała przemienić w miłosierdzie Twoje i

być żywym odbiciem Ciebie, o Panie, niech ten największy przymiot Boga, to jest niezgłębione miłosierdzie Jego, przejdzie przez serce i duszę moją do bliźnich. (Dzienniczek, 163).

W dalszej części tej modlitwy św. Faustyna prosi o miłosierne oczy, słuch, język, ręce, nogi i serce, na wzór miłosiernego Jezusa. W ten sposób ukazuje program kształtowania postawy miłosierdzia. Nie można bowiem efektywnie okazywać miłosierdzia innym, jeśli nie posiada się miłosiernych oczu, czyli umiejętności dostrzeżenia cierpiącego człowieka. Miłosierny słuch z kolei pozwala usłyszeć tych, którzy prawdziwie potrzebują pomocy, bo często ich prośby są nieśmiałe i zagłuszone wołaniem ludzi żerujących na ludzkiej wrażliwości. Miłosierne oczy i słuch są darem, który można otrzymać na modlitwie, wpatrując się w Jezusa i słuchając Jego słów, tak, aby później łatwiej Go rozpoznać i usłyszeć w cierpiącym człowieku. Sama modlitwa za innych jest już aktem miłosierdzia wobec nich. Dar miłosiernego języka daje nam możliwość niesienia miłosierdzia

poprzez słowo pociechy i przebaczenia. Ręce i nogi symbolizują natomiast naszą aktywność w czynach miłosierdzia. W ten sposób poszczególne części ciała symbolicznie wyznaczają trzy stopnie ludzkiego miłosierdzia: modlitwa, słowo i czyn. Człowiek, który wejdzie na drogę okazywania miłosierdzia w tych trzech wymiarach, jednocześnie będzie przemieniał swoje serce na wzór miłosiernego serca Chrystusa. Trzeba jednak pamiętać, że Jego serce jest przebite – to symbol cierpienia, które jest integralnym elementem miłosierdzia. Ono zawsze będzie współcierpieniem z drugim człowiekiem i okazywaniem mu pomocy, która wiąże się z ofiarą. Czynienie miłosierdzia nie jest zatem łatwym zadaniem. Jednak jeśli ono będzie powiązane z nieustanną łącznością z Jezusem, to możemy być pewni, że poprzez nasz ludzki trud, Miłosierdzie Boże będzie skutecznie przenikało ziemię, odnawiając ją i przemieniając nas samych na podobieństwo miłosiernego Jezusa.

ks. Leszek Mateja

Matka Boża Dobrej Rady

Matka Boża Dobrej Rady - to tytuł nadany Najświętszej Maryi Pannie w celu podkreślenia jej roli jako Pośredniczki i Wychowawczynie, wypraszającej u Boga o oświecenie w trudnych sytuacjach, zwłaszcza wymagających roztropnych decyzji w życiu duchowym lub działalności apostołowskiej. Podstawę kultu MB Dobrej Rady stanowią teksty biblijne z ksiąg mądrościowych zastosowane do Najświętszej Maryi, a także teologiczne uzasadnienia św. Augustyna, św. Anzelm z Canterbury i św. Bernarda z Clairvaux o Matce Bożej jako Wszechpośrednicze Łask, zwłaszcza darów Ducha Świętego.

Na początku dwudziestego wieku papież Leon XIII włączył wezwanie „Matko Dobrej Rady” do Litanii Loretanckiej.

Od 1467 roku tytuł ten jest związany z obrazem Matki Bożej w Genazzano (środkowe Włochy), będącym światowym centrum tego kultu. Obraz - w stylu bizantyjskim, jakby fragment fresku, o rozmiarach 42,5 x 31 cm, przedstawiający popiersie Matki Bożej z Dzieciątkiem na tle łuku tęczy, pochodzi prawdopodobnie

z okolic Szkodry (północna Albania). 25 kwietnia 1467 roku miał się pojawić na murze kościoła Augustianów-eremitów w Genazzano. Początkowo nazywano go MB Rajską, Przedziwną albo Madonną Albańczyków. Ostatecznie związane z wezwaniem MB Dobrej Rady.

Obraz koronował w 1682 roku papież Innocenty XI, a w 1867 roku, z okazji 400-lecia objawień, ponownie papież Pius IX. Rozwój kultu nastąpił pod koniec XVII wieku w związku z koronacją obrazu. Liczne kopie i repliki z XVIII i XIX wieku rozpowszechniono we Włoszech, Hiszpanii, Belgii, Niemczech, Czechach i Polsce, a także w Ameryce, Australii i Afryce.

Wokół wizerunków słynących łaskami powstawały sanktuaria i ośrodki pielgrzymkowe; zwłaszcza w kościołach Augustianów - eremitów i Kapucynów. MB Dobrej Rady jest główną patronką Albanii. Pod jej wezwaniem jest katedra w Szkodrze, którą odwiedził papież Jan Paweł II podczas swojej wizyty w Albanii.

W Polsce - najwcześniejszym śladem kultu MB Dobrej Rady jest obraz z XVII wieku w kościele św. Jacka w Warszawie; inne wizerunki pochodzą z XIX i XX wieku, m. in. w kościele św. Katarzyny w Krakowie (kaplica Węgierska). Po II wojnie światowej tytuł MB Dobrej Rady nadano

niektórym kościołom poprotestanckim na zachodzie i północy Polski. Znaczniejszym miejscem kultu jest kościół MB Dobrej Rady w Prokocimiu.

Święto - na pamiątkę cudownego pojawienia się obrazu, zatwierdził 25 kwietnia 1727 roku papież Benedykt XIII, a papież Pius VI przesunął je na 26 kwietnia (z uwagi na uroczystość św. Marka Ewangelisty obchodzoną 25 kwietnia).

Dla szerzenia kultu MB Dobrej Rady powstawały liczne bractwa i stowarzyszenia, a także zgromadzenia zakonne.

W 1881 roku Jadwiga Zamojska założyła w Paryżu „Stowarzyszenie Chrześcijańsko – Społeczne pod opieką MB Dobrej Rady dla kobiet niezamężnych, pragnących poświęcić się Bogu i Ojczyźnie”. W czasach zaborów, a następnie po odzyskaniu niepodległości Stowarzyszenie prowadziło na ziemiach polskich szkoły gospodarcze oraz koła społeczno-religijne. Jedną z szkół mieściła się w Zakopanem na Kuźnicach.

W 1889 roku w Polsce powstało bractwo - Unia Pobożna MB Dobrej Rady przy klasztorze Augustianek w Krakowie; do 1939 roku liczyło ono 70 tys. członków z Krakowa i okolic.

opracowano na podstawie „Encyklopedii Katolickiej”

Św. WOJCIECH

patron duchowej jedności Europy

Urodził się ok. 956 roku w rodzinie Sławnika w Libicach (Czechy). Św. Wojciech przez ojca był spokrewniony z cesarzem Ottonem III, przez matkę zaś z rodem Przemysławów, a pośrednio z Bolesławem Chrobrym. Dziad Chrobrego, Bolesław Srogi był wujem Wojciecha. Pochodził z wielodzietnej rodziny, miał sześciu braci. Najściślej losy swe związał z bratem Radzime, z którym wstąpił do klasztoru i poszedł do Prus.

Wojciech od wczesnego dzieciństwa przeznaczony był do stanu duchownego i dlatego wysłano go do szkoły katedralnej w Magdeburgu, gdzie arcybiskupem był Adalbert. Od niego Wojciech przejął imię podczas bierzmowania. Nauczycielem jego był Otryk, znany i ceniony na owe czasy teolog. W ten sposób zdobył wiedzę potrzebną do uzyskania święceń kapłańskich i sakry biskupiej. W 983 roku św. Wojciech został powołany na biskupstwo w Pradze, jako następca pierwszego biskupa praskiego Dytmara. Rządy diecezją trwały do roku 988, kiedy to wybuchł konflikt między biskupem a ludnością Czech, w wyniku którego św. Wojciech opuścił Pragę i udał się do Rzymu. Ważnym wydarzeniem w jego życiu stało się wstąpienie do zakonu benedyktyńskiego w Rzymie na Awentynie. Św. Wojciech przebywał tam od 989 do 992 roku, a 17 kwietnia 990 roku złożył śluby zakonne. W 992 roku powrócił ponownie do Czech, gdzie przebywał do początku 995 roku, który zakończył

czył się nowym konfliktem oraz ponownym wygnaniem z Czech. W tej sytuacji papież, na prośbę św. Wojciecha zezwolił mu na pracę misyjną. Przed przybyciem do Polski św. Wojciech spędził pewien czas prawdopodobnie na Węgrzech, gdzie założył klasztor.

W 996 roku, mając 40 lat, przybył do Polski. Misja św. Wojciecha miała miejsce w 997 roku, została skierowana do Prus. Wobec tego, że Prusowie byli na etapie tworzenia nowego ustroju państwa, misja miała przyczynić się do tworzenia państwa chrześcijańskiego. Miała on również na celu zapewnienie spokoju na granicy pomorsko-pruskiej bez użycia wojska, rozładowanie napięcia na granicy Pomorza. Pierwszy etap podróży misyjnej św. Wojciecha prowadził z Gniezna do Gdańska. Prawdopodobnie odbył ją drogą lądową wzdłuż Wisły, przez Wyszogród, Świecie, Osiek, Skórcz, Starogard, Lubieszowo. Prawdopodobnie zatrzymał się w Wyszogrodzie, w okolicach jeziora Jezewo, we wsi Grabowo i Gorzędziej. Miejscem szczególnie związanym z podaniami o św. Wojciechu jest przedmieście Gdańska, noszące nazwę Świętego Wojciecha. Przybył tu wiosną 997 roku i zaczął nawracać miejscową ludność na chrześcijaństwo. Wyjazd z Gdańska nastąpił w połowie kwietnia. Podróż morską trwała 2 dni. W skład misji wchodził: biskup praski - św. Wojciech, jego przyrodni brat, również zakonnik benedyktyński

- Radzim Gaudenty i mało nam znany, prawdopodobnie kaptan - Bogusz-Benedykt. Misja ta miała na celu nawracanie ludności Prus na chrześcijaństwo. Już w pierwszym dniu ich pobytu w Truso pojawiły się trudności. Miejscowych strażników portowych zaniepokoiła obecność obcych ludzi na wyspie. Św. Wojciech, nie znając języka, nie umiał się z nimi porozumieć. Następnego dnia (17 kwietnia 997 roku) przed zgromadzoną na wiecu ludnością musiał on ujawnić swoje pochodzenie i zamiary. Wzywał ich do przyjęcia chrztu i wyjaśniał zasady wiary w jednego Boga. Przebieg spotkania miał charakter sądu. Zagrożono im, że jeżeli powrócą, spotka ich kara śmierci. Jeszcze tej samej nocy św. Wojciech i jego towarzysze musieli opuścić Truso. Po 5 dniach pobytu na ziemi polskiej podjęli decyzję o ponownym powrocie do Prus. Następnego dnia rano, tj. 23 kwietnia wyruszyli w drogę. W czasie podróży, gdy odpoczywali w okolicy dzisiejszej wsi Święty Gaj zostali napadnięci przez uzbrojoną straż w czasie snu. Św. Wojciech zginął od ciosów włóczni, a jeden z Prusaków odciął mu głowę. Ciało zostało zatopione w płynącej niedaleko rzece Dzierżgonce. Głowa św. Wojciecha została wbita na palu przy drodze wiodącej z Polski do Prus jako ostrzeżenie dla wszystkich, którzy odważyliby się lekceważyć prawa pruskie i wyroki wiecu.

Ciało i głowę św. Wojciecha wykupił od Prusaków za wielką sumę pieniędzy Bolesław Chrobry. Relikwie św. Wojciecha zostały początkowo złożone w Trzemesznie, w klasztorze założonym prawdopodobnie przez samego św. Wojciecha. Następnie, w związku z kanonizacją, przeniesiono je do Gniezna.

Św. Wojciech jest jednym z głównych patronów Polski, należy do najpopularniejszych świętych w Polsce, a jego święto obchodzimy 23 kwietnia.

Opr. Marek Gos

DZIŚ POPROSZĘ PANA BOGA...

Antek podziwiał Jurka od dnia, w którym po raz pierwszy zobaczył go na boisku: szybki jak błyskawica, zwinny, no i skuteczny! Gdy tylko znalazł się w pobliżu pola karnego z piłką przy nodze, nie było takiej siły, która nie pozwoliłaby mu wbić piłki do bramki.

Jurek codziennie trenował. Był pracowity i obowiązkowy. Ale oprócz tych zalet miał ogromny talent.

- Podziwiam cię, stary! - zdobył się na głośne wypowiedzenie komplementu Antek.

- Mnie? Za co? - nieśmiało zapytał Jurek.

- Masz talent - odpowiedział Antoś.

- Wolałbym, żebyś mnie podziwiał za pracę - zadawaćko uśmiechnął się chłopiec - bo talent to coś, czego nie musi się uczyć, bo go po prostu się ma. Jaka więc w tym moja zasługa?

Ta odpowiedź zaskoczyła Antka. Nie bardzo wiedział, jak się zachować.

- Wręcz do domu? - zapytał. - Może pójdziemy na lody? Ja stawiam - dodał. - Tato dał mi w tym miesiącu większe kieszonkowe.

- Chętnie bym poszedł, ale chcę jeszcze wstąpić do kościoła - powiedział Jurek. - Jutro z samego rana wyjeżdżamy na mecz, więc chciałbym iść dziś.

- Przecież to nawet nie jest niedziela! - zawołał Antek. - Po co chcesz iść do kościoła?

Chłopiec pomyślał, że dziwny jest ten Jurek, ale z ogromnym zaciekawieniem oczekiwał jego odpowiedzi. Po co można iść do kościoła w środku tygodnia? I to prosto z treningu?

- Chcę poprosić Boga o to, byśmy jak najlepiej grali - szczerze wyznał Jurek.

- Chcesz z Panem Bogiem załatwić sprawę wygranego meczu! - wykrzyknął Antek i roześmiał się. - No ładnie! A ja myślałem, że to nasza ciężka praca ma nam to zagwarantować.

- To nie jest tak, jak myślisz - próbował wyjaśnić Jurek. - Nie chcę prosić Boga, abyśmy wygrali, ale o to, żebyśmy dali z siebie wszystko, żebyśmy nie zmarnowali naszej pracy, aby nas nie poniosły nerwy - wyliczał chłopiec. - No wiesz, po co nam żółte czy czerwone kartki?

- Stary - Antek poklepał Jurka po ramieniu - z tobą nie przegramy! Nie ma takiej możliwości! Po co Panu Bogu tym głowę zawracać? Mało ma zmarnować? Mało innych prośb do spełniania? Niech słabi proszą. My jesteśmy silni. Damy im popalić jakieś 3:0. Poza tym, jak to moja babcia zawsze mówiła? - Antek zastanawiał się chwilę. - Już wiem! - zawołał uradowany. - „Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie” - zacytował Ewangelię św. Mateusza. - Skoro wie - wymądrzał się - to nie musisz Go o nic prosić.

Antek dumny był z siebie, że tak wszystko udało mu się powiedzieć i nawet miało to ręce i nogi, ale Jurek uśmiechnął się do kolegi i wyglądało na to, że nie przekonały go jego słowa.

- Proszenie Pana Boga związane jest dla mnie z wiarą. Proszę Go, bo w ten sposób jest mi bliższy niż kiedykolwiek. Kogo ci łatwiej prosić? - zwrócił się do Antka. - Wroga czy przyjaciela?

- Jasne, że przyjaciela - wzruszył ramionami chłopiec.

- Sam widzisz. Prosząc Boga, nawiązuję z Nim kontakt, który jest mi bardzo potrzebny, a przy okazji porządkuję swoje życie. Prosząc o skupienie na boisku, wiem, że bywam roztrągniony. Prosząc o to, bym pamiętał o radach trenera, wiem, że zdarza mi się o tym zapominać. Poświęcam swoje myśli i swoją szczerość Bogu. To rodzi więź i czyni mnie lepszym.

- No dobra - odezwał się zdziwiony Antek. - A co wtedy, jeśli prosisz, a nie otrzymujesz?

- To znaczy, że nie dość nad tym pracowałem albo, że inna była wola Pana Boga z powodów, których nie rozumiem, bo nie wszystko muszę rozumieć. Jednak prosząc, staję się bardziej ufny. Ufam Bogu, że cokolwiek uczyni, to tak ma być. I wiesz co? - Jurek zamyślił się. - Prosząc, ufam Mu na tyle, że wierzę, iż wszystko mogę otrzymać, jeśli On będzie tego chciał. Ta wiara z kolei pomaga mi w pracy na treningach, w nauce i w dążeniu do celu, bo wiem, że nie jestem sam - dokończył i puścił do Antka oko. - To może wstąpisz ze mną do kościoła, a potem pójdziemy razem na lody?

- Ale ja, ale ja... - dukał Antek - nie jestem z Nim tak blisko, jak ty.

- Nie szkodzi - odparł Jurek. - Każde słowo modlitwy, prośby czy podziękowania zmieni to na lepsze.

I ruszyli razem w kierunku pobliskiego kościoła.

- A to ci babcia w domu mówiła? - uśmiechnął się nagle Jurek i idąc zdecydowanym krokiem zacytował słowa z Ewangelii św. Mateusza: „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Albowiem każdy, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu otworzą” (Mt 7,7-8).

Beata Andrzejczuk

INFORMACJE **i**

1. Dziś w naszej parafii rozpoczynamy rekolekcje przygotowujące nas do Nawiedzenia Kopii Cudownego Wizerunku Matki Bożej Częstochowskiej. Nauki rekolekcyjne głosi Ks. dr Jan Jędraszek, Pallotyn. Program przygotowań i samego Nawiedzenia jest podany poniżej.
2. Nabożeństwo ku czci Miłosierdzia Bożego, połączone z Adoracją Najświętszego Sakramentu o godz. 17.00.
3. Spotkanie Rodziców dzieci przygotowujących się do Rocznicy I Komunii świętej ze Szkoły Podstawowej nr 23, we wtorek, 25 kwietnia o godz. 17.00 w kaplicy św. Rodziny.

Program Przygotowania

Rekolekcje

23 – 26 kwietnia 2006 roku

23. 04. - Niedziela

Rozpoczęcie na wszystkich Mszach Świętych

24. 04. - Poniedziałek; 25. 04. -

Wtorek; 26. 04. - Środa

Nauki rekolekcyjne na Mszach Świętych o godz.

6. 30; 9. 00; 17. 00; 19.00

Spowiedź rekolekcyjna

25. 04. - Wtorek

8. 30 – 11. 30; 16. 30 – 20. 00

27. 04. - Czwartek

Spotkanie o 18. 30 dla Kół Żywego Różańca w Kaplicy Świętej Rodziny

28. 04 Piątek

Spotkanie o 18. 30 dla pozostałych grup parafialnych w Kaplicy Świętej Rodziny

Serdecznie zapraszamy!

Program Nawiedzenia

30. 04. - Niedziela

1. 05. – Poniedziałek

16. 30 - Nabożeństwo Oczekiwania Obrazu Gromadzimy się przy kapliczce u zbiegu ulic:

Wieżkiej, Młodzianowskiej i Orzechowej

17. 00 - Przybywa Obraz

Nabożeństwo i Msza Święta powitania Mszy Świętej przewodniczy i Słowo Boże głosi Ks. Biskup Adam Odzimek.

20. 00 - Różaniec I część – Tajemnice Radosne

21. 00 - Apel Jasnogórski

Czuwanie młodzieży

22. 00 - Nabożeństwo za zmarłych

23. 00 - Różaniec II część – Tajemnice Światła

24. 00 - Msza Święta w intencji powołań

Czuwania prowadzone przez grupy –

– uczestniczą parafianie z poszczególnych ulic

01. 00 – 02. 00 - Oaza, ulice: Domagalskiego, Kolejowa, PCK i Staroopatowska.

02. 00 – 03. 00 - Wspólnota Sługi Bożego Jana Pawła II, ulica: Sandomierska.

03. 00 – 04. 00 - Wspólnota Intronizacji Chrystusa Króla, ulice: Grenadierów i Gagarina.

04. 00 – 05. 00 - Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym, ulice: Cisowa, Świętokrzyska, Jana Pawła II, bloki przy ulicy: Wiejskiej i Południowej.

05. 00 – 06. 00 - Hospicjum Królowej Apostołów, mieszkańcy domów jednorodzinnych Młodzianowa i Godowa.

06. 00 - Godzinki ku czci Najświętszej Maryi Panny

06. 30 - Msza Święta z kazaniem

Różaniec III część – Tajemnice Bolesne

08. 00 - Msza Święta z kazaniem

09. 00 – 11.00 - Obraz przebywa na Mazowszanych

11. 30 - Msza Święta z Sakramentem Bierzmowania

13. 30 - Różaniec IV część – Tajemnice Chwałebne

14. 30 - Nabożeństwo Majowe

15. 00 - Msza Święta pożegnania kopii obraz Jasnogórskiego z odnowieniem przyrzeczeń ślubnych małżonków i ponowienie Aktu oddania Matce Bożej.

Odprowadzenie Obrazu do następnej parafii nawiedzenia

Na czas peregrynacji Obrazu prosimy o przyozdobienie swoich domów. Elementy dekoracyjne można nabyć w naszej księgarni.

W MINIONYM TYGODNIU

Odeszli do Pana:

10. 04. 2006 r. – Walenty Mosiołek (l. 70)

12. 04. 2006 r. – Jadwiga Jesionek (l. 81)

12. 04. 2006 r. – Stanisław Niziński (l. 52)

15. 04. 2006 r. – Krystyna Pasik (l. 72)

21. 04. 2006 r. – Jan Krzosek (l. 67)

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Ochrzczeni zostali:

Małgorzata Julia Głogowska, Oskar Bartosz

Białczak, Igor Domański, Kacper Indyka, Karol

Olbromski, Maciej Jeżak, Roksana Broda,

Amelia Szymańska, Igor Wójcik, Weronika

Kacprzak, Weronika Bocheńska, Mikołaj

Bocheński, Bartłomiej Piotr Hernik, Wiktoria

Anna Piotrowska, Weronika Julianna Górlicka,

Oliwia Maria Łoboda, Filip Marcin Kłos,

Błażej Kacper Musiałek, Natalia Łukasik,

Adrian Ian Gorczyk, Eryk Pierzchalski, Mikołaj

Sława, Jakub Jan Wójtowicz, Maciej Kacper

Skopek, Igor Romelczyk, Piotr Paweł Zych,

Albert Stankowski, Franciszek Marek Mikusek,

Maciej Piotr Borowiecki, Sebastian Piotr

Antczak, Tatiana Sikora, Julia Czerwińska,

Natalia Czerwińska

Dzieckiem Bożym jestem ja...

Związek małżeński zawarli:

Agata Masternak i Tomasz Kordus

Marta Orzechowska i Przemysław Ochneł

Ewa Sowa i Sylwester Kozieł

Co Bóg złączył człowiek niech nie rozdziela.

ŻYCZENIA

W 47. rocznicę ślubu Teresy i Henryka
w 47. rocznicę ślubu Zenony i Walentego
w 40. rocznicę ślubu Danuty i Adama
w 40. rocznicę ślubu Krystyny i Tadeusza
w 35. rocznicę ślubu Stanisławy i Ryszarda
w 30. rocznicę ślubu Elżbiety i Jana
w 20. rocznicę ślubu Marii i Romana
w 15. rocznicę ślubu Agnieszki i Dariusza
w 11. rocznicę ślubu Marzeny i Tomasza
w 2. rocznicę ślubu Anny i Szczepana
w 18. rocznicę urodzin Anny
w 18. rocznicę urodzin Anety
w 18. rocznicę urodzin Roberta
łaski zdrowia, pokoju, radości, miłości, Bożego błogosławieństwa i Miłosierdzia, wszelkich potrzebnych darów i opieki Matki Bożej żyć
Redakcja

W drodze ze
św. Wincentym
Pallottim

Wykorzystam każdą, nawet najmniejszą
i najmniej ważną chwilę, aby czynić dobro.
Będę prosił Boga, aby każda moja czynność
jaśniała wysoką świętością i doskonałością.

Adres redakcji, ul. Młodzianowska 124 tel.: (048) 366 81 03; e-mail: mojaparafia@o2.pl; www.jozef.radom.opoka.org.pl

Redaktor naczelny: Małgorzata Zawisza, zastępca redaktora naczelnego: Paweł Rabiński, dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk, koordynator ds. techn.: Błażej Lenkiewicz;

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC, odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Sylwia Buchacz, Agnieszka Dobrowolska, Maria Sowińska, Halina Siczek, Joanna Ciosek, Aleksandra Jurczak, kl. Grzegorz Zieliński, Piotr Dyjo, Marek Gos, Daria Cielniak, Agnieszka Kołodziejka, Barbara Kamizela, Katarzyna Piątek.

